DERBYUL etapei...

RAPID — F. C. ARGEȘ

Între Grant și Băneasa

Ieri dimineață în Giulești: joc-școală și, deci, pentru a se păstra intact caracterul de lucru, fără public. Se urmărește în această săptămînă, după cum ne-a declarat antrenorul C. Bărbulescu, pregătirea globală prin jocuri, vineri mai fiind programat un asemenea antrenament. S-a renunțat în acest interval la adversari străini pentru a se evita accidentările (Dinu a fost ultima victimă). Au reintrat în actualitate Pop, căruia i-a expirat suspendarea, și Dinu, refăcut în urma accidentului la care ne-am referit. Două amănunte interesante: analiza meciurilor se face pe baze vizuale. Astfel, numai filmul jocului cu „Poli" Iași l-a determinat pe Năsturescu să-și facă... autocritica. Iar azi, dacă timpul este favorabil, antrenamentul va avea loc în pădurea Băneasa.

UITE TEAȘCĂ, NU E TEAȘCĂ!

Este greu de apreciat dacă antrenorul sus-menționat este omul hotărîrilor de moment sau al schimbărilor de macaz, întrucît la trei zile după blamarea meseriei ce o practică, s-a reîntors la echipă. Așa încît singurul fapt cert ce-l putem consemna în acest sens este că antrenamentele de pînă acum au fost conduse de Teașcă. Dintr-o discuție telefonică avută cu vicepreședintele clubului F.C. Argeș, Puiu Rapaport, am aflat că începînd de marți echipa se pregătește zilnic, joi avînd un joc-școală cu echipa de tineret, iar vineri încheindu-se ciclul săptăminal în vederea meciului de la Ploiești.

În privința lotului, nimic deosebit de semnalat, toți jucătorii piteșteni fiind apți de joc.

Să fie, oare, de bun augur pentru meciul de la Ploiești, acest gol al lui Neagu de la antrenamentul de ieri?

Foto: N. DRAGOȘ

METALUL — LOTUL U. E. F. A. 4-1 (2-0)

Lotul național de juniori — reunit de luni la București — a susținut, ieri după amiază, pe terenul Ghencea, un joc de pregătire cu divizionara B, Metalul.

După o primă repriză, în care au jucat foarte slab, nereușind să închege nici o acțiune mai coerentă, elevii lui Gheorghe Ola au echilibrat jocul în repriza secundă. Numai că două ezitări ale apărării (comise în ultimele 5 minute) i-au costat tot atîtea goluri. Au marcat: Iancu, Georgescu, Roman și Stan Gabriel pentru Metalul; Gligorie (din lovitură de la 11 m) pentru lotul de juniori.

Fotbalul în etapa autonomiei financiare

NOUL BUGET FEDERAL ȘI IMPLICAȚIILE SALE

Ni se pare că niciodată pînă acum concepția directoare a F.R. Fotbal, precum și liniile de acțiune derivate din aceasta nu au fost analizate și argumentate printr-o confruntare cu prevederile ei bugetare. Or, știut este că structura unui buget poate exprima mai exact, mai deplin, ideile, aspirațiile și principiile unui for decît o sumedenie de declarații programatice, deseori frumoase atunci cînd sînt făcute de cosmeticieni ai frazei, dar cărora timpul le dovedește calitatea de simplu fard verbal.

Acum, cînd federația și fotbalul în general au primit statut de autonomie financiară, referirile la buget devin chiar obligatorii. Mai întîi pentru a înțelege mai bine esența noii condiții a fotbalului nostru. Pentru a căpăta o imagine cu relief mai adînc despre responsabilități și drepturi. Și, în sfîrșit, deși motivația ar putea fi mult dezvoltată, pentru a urmări cum se realizează (sau nu) paralelismul dintre substratul material și criteriile de construire a unui fotbal național sănătos, a cărui forță să urce firesc din adîncurile piramidei spre zona îngustă a elitelor.

Veniturile federale pe anul 1970 vor proveni din surse proprii (încasări de la meciurile în organizarea sa, taxe, vize etc.), precum și din beneficii avînd organică legătură cu activitatea fotbalistică generală (Pronosport, revista „Fotbal", Televiziune). Una dintre măsurile care merită să fie unanim salutată este aceea a integrării veniturilor obținute la Pronosport în planul financiar al federației. Astfel se procedează (de mult) în toate țările unde există concursuri Pronosport, create în exclusivitate pentru susținerea materială a fotbalului. Viabil, dată fiind pasiunea constantă a opiniei publice pentru jocul fără rival, Pronosportul este pretutindeni un factor de creștere și dezvoltare. În sfîrșit, articularea directă și la noi a beneficiilor obținute prin Pronosport de necesitățile fotbalului este o acțiune excelentă. Ea redă, alături de alte măsuri cu efect convergent, demnitatea fotbalului știrbită în anii de subvenționare, fiind unul dintre cele mai puternice argumente care au impus ideea de autonomie. Aproape două treimi din suma veniturilor federale provin din această sursă. Dacă procentual cifra are forță de impresionare, în valoare absolută ea nu este excepțională. Sperăm să crească în anii viitori, lucrul acesta apărîndu-ne ca perfect credibil.

Demn de relevat ni se pare faptul că federația, mobilizîndu-și cu seriozitate un potențial latent, ignorat sau blocat altădată, este în stare să-și asigure venituri proprii în valoare de peste 24 de milioane lei. Este o sumă ce demonstrează, dacă mai era nevoie, că fîntîna din care se scoate apă nu seacă, ci dimpotrivă.

Să observăm mai departe cum intenționează federația să-și cheltuiască fondurile în anul bugetar 1970, primul an de autonomie financiară. Se impun atenției trei direcții tratate cu o atenție aproximativ egală: necesitățile materiale de pregătire ale echipelor naționale, ale antrenorilor, precum și onorarea calendarului internațional; subvenționarea secțiilor de performanță; investiții și reparații. Pentru fiecare dintre aceste planuri sînt prevăzute sume în jurul cifrei de 8 milioane.

Precum s-a mai anunțat, 1970 este ultimul an cînd federația va mai ajuta o serie de cluburi pentru desfășurarea activității competiționale a echipelor din diviziile A și B. Secțiile vor primi, în total, 8 milioane, dintre care 5 vor fi afectate centrelor de pregătire a copiilor și juniorilor, precum și școlilor cu profil de fotbal. După ce atîta vreme resursele federației erau risipite numai în beneficiul echipelor de seniori, iată că a venit vremea să consemnăm inversarea priorităților și recunoașterea datoriei pe care federația o are față de pregătirea copiilor și juniorilor. Ne aflăm în fața unei stenice modificări de mentalitate, care afirmă importanța viitorului în prezent și încetarea atitudinii mioape de ignorare a contingentelor de jucători ai zilei de mîine, de preocupare obsesivă numai față de imediat. Încă de pe acum, iar din anul 1971 în întregime, echipele de seniori vor trebui să existe prin capacități proprii, noțiune în care includem totul, de la resursele unei instituții de spectacole sportive pînă la sprijinul departamentului tutelar și al orașului de reședință. Se poate presupune că începînd din anul viitor, cînd federația va înceta să mai acorde și ultimele stipendii echipelor de seniori, rețeaua de centre pentru copii, juniori, precum și școlile cu profil de fotbal se vor extinde și consolida prin sporirea ajutorului central.

Ultimul capitol însemnat al cheltuielilor federale în 1970 este cel în legătură cu repararea, extinderea și modernizarea bazei materiale. Au fost acordate 4 000 000 lei pentru întregirea sumei necesare iluminării stadionului „23 August". În rest, alte 4 milioane sînt afectate reparațiilor unor baze, precum și amenajării altora noi. Din păcate, numai 1 200 000 lei vor servi pentru construirea unor terenuri noi, reparațiile înghițind foarte multe fonduri. Această constatare ne îndrituiește două observații: prevenirea degradărilor ar trebui să preocupe mai mult, iar într-un viitor (pe care ne ferim să-l desemnăm cu precizie), funcționalitatea bazelor sportive ar trebui să privească pe beneficiarul direct.

Structura de ansamblu a noului buget federal atestă eliminarea unor prejudiciante anomalii. 13 milioane lei vor fi cheltuiți anul acesta pentru rețeaua de terenuri și pentru pregătirea viitoarei generații de fotbaliști. Peste 52 la sută din totalul fondurilor federale au căpătat această destinație, față de numai aproximativ 12 la sută din resursele forului diriguitor care mai sînt acordate drept subvenții echipelor de seniori. Dacă altădată s-ar fi analizat bugetele anuale ale F. R. Fotbal, comparația cu prezentul ar demonstra o răsturnare a proporțiilor, deoarece în trecutul apropiat sau mai îndepărtat al fotbalului românesc cele mai mici investiții se făceau constant pentru pregătirea copiilor și juniorilor. Această revenire la o stare de normalitate prea multă vreme abandonată (caracterizată precum se știe prin rezultate dezastruoase în plan general) este în mare măsură o consecință și o condiție a stării de autonomie. Sperăm că ea va fi înțeleasă și apreciată cum se cuvine de către reprezentanții cluburilor, de toți cei ce dovedesc un mod de adeziune cam ciudat față de ideea emancipării financiare. Aceștia recunosc toate avantajele frapante ale noului mod de existență, dar ar dori, dintr-un spirit de tiranic conservatorism, să primească în continuare tantiemele obișnuite pe care le credeau normale și viagere. Este nevoie de un efort de obiectivare pentru a realiza joncțiunea cu principiile directoare actuale ale federației. Trebuie înțeles că deschiderea interesului oficial pentru consolidarea bazei materiale a fotbalului național, alături de grija renăscută pentru copii și juniori nu ar fi fost posibile decît sistînd atitudinea paternalistă față de echipele seniorilor din A, fără comutarea obligațiilor de acoperire a cheltuielilor competiționale ale acestora. Iată temeiul profund, capabil să diminueze pînă la dispariție subiectivismul cluburilor și să le facă să înțeleagă că toată turnura politicii oficiale față de problemele fotbalului nu este potrivnică aspirațiilor fiecărei unități de performanță în parte, ci are calitatea de a sprijini fiecare nivel al edificiului fotbalistic pe coloane trainice și firești.

Romulus BALABAN

P.S. — neprevăzut — la serialul nostru „Benvenuti, un artist al ringului"

„UN COPIL CU AMBIȚIE FANTASTICĂ"

— este opinia primului antrenor al lui Nino

Pino Culot, primul antrenor al lui Nino Benvenuti, se află de cîteva zile în Capitală, unde urmează un tratament la Institutul de geriatrie. Deși rămîne mai multe zile la București pentru a-și îngriji sănătatea, domnia sa nu uită că viața sa s-a confundat

Antrenorul italian Pino Culot

cu sportul, îndeosebi cu boxul și canotajul. Și iată-l pe antrenorul în vîrstă de 72 de ani urcînd scările C.N.E.F.S., oprindu-se la etajul 5, unde se află federația de box. Se înfiripă o discuție plăcută atît pentru gazde (activiștii federației), cît și pentru oaspete.

Cititorii noștri sînt la curent acum cu întîmplările din viața lui Benvenuti, datorită serialului găzduit de „Sportul", dar, avînd ca interlocutor pe primul maestru al triestinului, nu am putut lăsa să ne scape prilejul de a afla și părerea acestuia despre excepționalul său elev.

Culot își aduce perfect de bine aminte că Nino a deschis ușa sălii sale cînd abia împlinise 11 ani. Bicicleta cu care venea zilnic de la Isola d'Istria era o bicicletă veche cu roți groase și care cîntărea 27 kg. Dar Nino, cu o ambiție fantastică pentru un copil, nu se speria de greutăți. Era numai „ochi și urechi" la indicațiile antrenorului și prindea totul cu o ușurință remarcabilă. Într-o săptămînă, el învăța ceea ce alții asimilau într-o lună. Pino Culot i-a predat lui Benvenuti a.b.c.-ul boxului, el i-a purtat pașii spre primele succese. Copil cuminte și sîrguincios, Nino a devenit repede idolul Triestului, fiind de ajuns ca numele său să apară pe un afiș, pentru ca spectatorii să se îmbulzească în jurul ringului.

Firește, Culot se mîndrește că a fost primul care a întrevăzut marele talent al lui Benvenuti. Maestrul Culot împărtășește opinia lui C. Trentini că Benvenuti nu s-a impus exclusiv prin forța pumnilor. Tot ceea ce face Nino între corzi, spune Culot, se datorește inteligenței sale. Nino este un tînăr echilibrat, cu simțul răspunderii, care își iubește enorm familia. Împreună cu cei trei copii (doi băieți și o fetiță) și cu soția sa, formează o familie fericită. Gîndurile campionului lumii se îndreaptă mereu, fie că își pregătește meciurile la Bologna, Roma sau New York, la familia sa de pe malul Adriaticii. Acolo și numai acolo cunoaște Benvenuti adevărata fericire, subliniază în încheiere Pino Culot.

Romeo CĂLĂRAȘANU

Azi, despre... DIVIZIA SECUNDĂ

Așadar, de duminică, atenția amatorilor sportului cu balonul rotund s-a îndreptat și spre campionatul diviziei secunde. Reluarea competiției ce va desemna pe cele două viitoare divizionare A nu s-a bucurat însă de un decor favorabil. Majoritatea terenurilor au fost desfundate, iar o partidă a trebuit să se dispute în altă localitate decît cea programată inițial (cazul meciului Metalul Tr. Severin — Minerul Anina, „mutat" pe terenul din Strehaia). Jocurile desfășurate în asemenea condiții au avut, în general, un nivel tehnic scăzut, cu puține faze frumoase, accentul punîndu-se pe pregătirea fizică, factor ce a fost hotărîtor în stabilirea învingătorilor. Dar, în unele întîlniri, condițiile vitrege (terenul îmbibat cu apă, alunecos, în cîteva locuri chiar și ploaie) n-au constituit un obstacol de netrecut pentru jucători în crearea unor faze spectaculoase, care au satisfăcut exigențele suporterilor. După cum a reieșit din relatările corespondenților noștri, preocuparea pentru un joc de calitate s-a observat, în general, la aceleași formații care și în turul competiției au avut comportări ce au cîștigat simpatia publicului.

După consumarea a 16 etape se constată în ambele serii că 4—5 echipe s-au desprins de restul participantelor prin valoarea lor sensibil egală și prin jocul prestat, luptînd de la egal la egal pentru șefia clasamentelor. Antrenorii V. Stănculescu (Progresul București), P. Rădulescu (Politehnica Galați), P. Popescu (Metalul București), G. Petrescu (Metalul Tîrgoviște), M. Negru (C.S.M. Sibiu), P. Beker (C.F.R. Timișoara), A. Haran (Vagonul Arad) sînt o parte dintre tehnicienii ce activează în divizia secundă și care se străduiesc, obținînd și rezultate în acest sens, să imprime echipelor lor un joc modern, spectaculos și eficace. La aceste formații a devenit o tradiție promovarea tinerilor crescuți în pepinierele proprii, elemente ce se integrează cu mai multă ușurință în sistemul de joc pe care-l practică „11"-le respectiv. Pe această cale merge acum și Metrom Brașov, echipă cunoscută pînă nu de mult ca fiind o gazdă primitoare pentru unii sportivi ce se aflau la apusul carierei lor fotbalistice.

Printre participantele celor două serii se mai află încă și formații a căror singură deviză este cucerirea celor două puncte ale meciului următor. La jucătorii altor echipe se manifestă încă destulă comoditate și superficialitate în pregătire. Numai așa se explică comportarea oscilantă a Olimpiei Oradea în turul campionatului, cu toate că în formație sînt fotbaliști talentați și cu experiență competițională.

Dar să revenim la acele echipe care sînt preocupate doar de rezultate imediate, acolo unde nimeni nu se preocupă să construiască cu răbdare, în perspectivă, un team valoros. Adoptîndu-se un asemenea stil de muncă nu este de mirare că după cîteva rezultate favorabile unele echipe au „căzut" pe planul valoric. Singurul „țap ispășitor" a fost antrenorul! Așa se face că în vacanța dintre turul și returul actualului campionat au apărut noi antrenori, așa cum s-a întîmplat la Politehnica Timișoara și Poiana Cîmpina. Desigur că uneori este necesar, în scopul redresării formației, să se facă schimbări în conducerea tehnică a echipei, dar aceasta numai cînd s-a dovedit că vechiul antrenor nu mai era capabil să dirijeze competent lotul respectiv și să realizeze obiectivul propus.

Deci, partidele primei etape a returului campionatului diviziei B n-au fost la înălțimea așteptărilor în ceea ce privește calitatea jocului. Poate, așa cum arătam la început, cauza ce a determinat pe alocuri practicarea unui fotbal mediocru să fi fost terenul. Poate... Dar, mai la toate meciurile s-a observat că obținerea în final a unui rezultat favorabil a determinat tactica jocului fiecărei echipe, angajamentul fizic situîndu-se pe primul plan. Așa că din start, echipele diviziei secunde au rămas datoare publicului. Sperăm că nu pentru mult timp...

P. VINTILĂ

Azi, pe „Republicii"

Steaua — Hamerby I. K.

În cel de al doilea joc al turneului pe care-l întreprinde în țara noastră, echipa Hamerby I. K. (din prima ligă a campionatului suedez) va avea ca parteneră formația bucureșteană Steaua.

Meciul va avea loc azi, pe stadionul „Republicii", de la ora 16.

BALONUL e ROTUND

SUPORTERII

Fotbalul în etapa autonomiei financiare este, într-adevăr, un început de drum, plin de dificultăți și perspective, un examen major, de fapt examenul de maturitate al celui mai răspîndit joc sportiv din țara noastră.

Am să mă refer la o singură problemă, după mine foarte importantă, poate chiar hotărîtoare, în existența unui club de fotbal care trăiește din propriile sale resurse.

Este vorba de suporteri.

Dar mai întîi să convenim asupra unui lucru, și anume că dintre toate sursele unui club, în sistemul auto-finanțării, două sînt cele mai însemnate, stînd la baza existenței și dezvoltării sale:

— calendarul competițional intern și internațional;

— organizarea masei suporterilor.

Echipele vor trăi pe propriile lor picioare, pe munca, pe prestigiul și pe valoarea lor.

Va fi greu, extrem de greu, dar totul se va putea face, prin muncă asiduă și elan tineresc!

Însă aici va trebui să apară, într-un cu totul alt rol decît pînă acum, marele contingent de suporteri al fiecărui club divizionar.

Incredibil, dar o echipă atît de populară ca Rapid nu are decît 144 de suporteri înscriși în evidențele clubului, nerestanțieri la cotizație. Ceilalți sînt „sufletiști" gălăgioși, se dau în vînt după giuleșteni, trăiesc, mor și înviază o dată cu echipa, dar totul merge pînă la punguța cu doi bani.

Vreau să mă explic. Marile cluburi de pe continent sau din America Latină nu ar putea trăi exclusiv din încasările la meciuri, din festivități sportive sau culturale și celelalte surse obișnuite, dacă nu s-ar bizui pe un număr imens de suporteri cu cotizația la zi.

Pretutindeni se plătește, toată lumea plătește, începînd de la președintele clubului și terminînd cu conducerea tehnică.

Noțiunea de „suporter" al unui club are, pe unele meridiane, un cu totul alt înțeles decît la noi.

Iată, de pildă, o scenă descrisă de un prieten reîntors din Brazilia:

„Stau de vorbă, între ei, trei adepți ai echipei Flamengo, pe marginea ultimului joc. Pierdut se pare, căci, cu toată pasiunea pusă în discuția lor, au priviri triste și figurile înnegrite de ciudă, niște obraji de cicoare. Se apropie un al patrulea, necunoscut, care încearcă să intre în conversație.

— În ce calitate te pronunți? — îl întreabă ceilalți. Ești membru al clubului?

Dacă răspunde afirmativ, i se cere legitimația.

Dacă însă nu poate face această dovadă, trebuie să plece; nu este acceptat în grup..."

O echipă mare nu poate fi mare, dacă nu va putea să conteze pe suporterii săi ca pe un reazem extrem de solid din toate punctele de vedere. Ar fi cu totul nesigur și iluzoriu un sprijin redus exclusiv la explozii sentimentale, petarde și trompete de Tudorici.

Cît timp echipele au trăit din subvenții avîndu-și existența asigurată, problema aportului material al suporterilor nu căpătase încă un aspect acut.

Acum însă, un club scump, cu multe probleme financiare și administrative, nu poate trăi numai din costul biletelor de intrare, din scrisori și din aplauze. Se merge pretutindeni — și așa va trebui să fie și la noi — spre tendința ca fiecare spectator prezent pe un stadion de fotbal să fie neapărat membru susținător și cu cotizația la zi al unuia sau altuia dintre cluburile noastre.

Cu biletul de intrare plătit ai dreptul de a viziona un joc.

Dar suporterul este mai mult decît un spectator anonim, el este un sprijinitor efectiv al echipei favorite, este membrul unei colectivități sportive, face parte din marea familie a clubului, ramura directă și nu colaterală a aceluiași arbore enorm, hrănit dintr-o singură sevă, este fidel acelorași culori, are aceleași insigne și mai ales vise, care de care mai frumoase și mai imposibile.

Desigur, față de asemenea prieteni inseparabili clubul are și el obligațiile sale, despre care va trebui să vorbim cîndva.

Deocamdată însă cred că a sosit timpul să restructurăm, în mentalitatea noastră, noțiunea de „suporter" al fotbalului românesc!

Petre STEINBACH

CUPON DE CONCURS

C.M. FOTBAL

Numele și prenumele: . . . .

Adresa: . . . .

1. CE ECHIPE VOR OBȚINE CALIFICAREA PENTRU SFERTURILE DE FINALĂ (reamintim: din fiecare grupă se califică primele DOUĂ CLASATE)?

GRUPA A . . . .

GRUPA B . . . .

GRUPA C . . . .

GRUPA D . . . .

2. CE ECHIPĂ VA CÎȘTIGA CAMPIONATUL MONDIAL?

. . . .

DINTRE SUTE DE RAPOARTE...

În divizia A, arbitrajul, în etapa a II-a a returului, n-a ridicat probleme deosebite. În general, „cavalerii fluierului" și-au îndeplinit în bune condițiuni dificila lor misiune, necomițînd greșeli care să influențeze desfășurarea jocului și cu atît mai puțin rezultatul. Unul dintre ei, N. Cursaru — Ploiești, a avut de rezolvat, în acea fracțiune de secundă care stă la dispoziția arbitrului, o fază confuză, greu de apreciat, mai ales în condițiile terenului alunecos de duminică. Este vorba de faza din min. 35, cînd, la un atac de alunecare efectuat de Solomon asupra lui Lucescu, ambii au căzut la pămînt. Unii spectatori au reclamat penalty, dar conducătorul partidei, considerînd că atacul lui Solomon a avut ca obiect mingea și nu piciorul, a lăsat jocul să continue. Colegiul central al arbitrilor apreciază că N. Cursaru s-a orientat bine în această fază. De altfel, referind asupra arbitrajului, observatorul federal, Angelo Niculescu, a scris: **„A condus bine jocul, care i-a pus probleme grele, pe care le-a rezolvat bine"**. Reamintim că aceasta a fost și opinia cronicarului nostru.

Nici la „B", unde sarcina unui arbitru este de multe ori mai anevoioasă decît la un meci de divizia A, n-am avut de înregistrat defecțiuni. Este adevărat că arbitrii au fost ajutați, în rezolvarea problemelor de joc, de faptul că jucătorii, cu rare excepții, au fost disciplinați, nepunînd accentul, ca altădată, pe joc dur, pe intrări periculoase, pe proteste și vociferări.

Un arbitraj a stîrnit, totuși, discuții. Cel de la meciul Progresul — Știința Bacău. Părerea presei a fost aceea că arbitrul de centru, Pop Gavrilă, și unul din tușieri, O. Calugherovici (ambii din Brașov) au denaturat rezultatul, acceptînd golul victoriei, înscris de Progresul, dintr-o poziție flagrantă de ofsaid. Colegiul central al arbitrilor se află însă într-o situație ingrată, întrucît observatorul federal, C. Ursache, nu face nici o mențiune la faza cu pricina, apreciind arbitrajul ca bun!

Din nou, Colegiul atrage atenția arbitrilor că au datoria să rețină carnetele jucătorilor avertizați pentru proteste la decizii. De asemenea, că rapoartele trebuie trimise la cel mult 24 de ore de la disputarea partidei, și nu cu întîrziere, așa cum fac Petre Sotir — Mediaș, Al. Alexa — Rm. Vîlcea și Aurel Pop — Oradea. O altă recomandare ar părea superfluă: aceea că arbitrii trebuie să cunoască regulamentul! Emil Martin, arbitru cu vechi state de serviciu, are însă lipsuri în această direcție. Constatînd că terenul este impracticabil (la meciul Petrolul Berca — Dunărea Brăila), el n-a amînat partida pentru A DOUA ZI, conform regulamentului, ci a plecat pur și simplu acasă. Și, dacă a plecat arbitrul, au plecat, bineînțeles, și echipele!

Jack BERARIU

LOTO — PRONOSPORT

NUMERELE EXTRASE LA CONCURSUL PRONOEXPRES NR. 12 DIN 18 MARTIE 1970

EXTRAGEREA I:

34 4 28 44 17 2

Fond de premii: 553.613 lei

EXTRAGEREA A II-A:

16 45 27 28 42 43 31 35

Fond de premii: 494.405 lei.

PREMIILE TRAGERII LOTO DIN 13 MARTIE 1970

EXTRAGEREA I: Categoria I: 0,25 variante a 100.000 lei; a II-a: 1,25 a 98.075 lei; a III-a: 15,25 a 7.298 lei; a IV-a: 23,65 a 4.706 lei; a V-a: 99,60 a 1.117 lei; a VI-a: 286,55 a 388 lei.

EXTRAGEREA A II-A: Categoria B: 3,25 variante a 46.889 lei; categoria C: 13,90 a 5.482 lei; categoria D: 33,45 a 2.278 lei; categoria E: 45,35 a 1.680 lei; categoria F: 59,45 a 1.282 lei.

AMBELE EXTRAGERI: categoria Z: 1341,20 variante a 100 lei.

Premiul de categoria 1 de 100.000 lei a revenit participantului Zăviceanu Constantin din Satu Mare pe un bilet sfert; premiul de categoria a II-a întreg de 98.075 lei a revenit participantului Buftea Grigore din Bacău.

Tragere de tragere, noua formulă Loto își arată din plin roadele, atît prin premiile mari în bani, cît și prin autoturismele și excursiile peste hotare pe care le acordă.

În continuare, la tragerile obișnuite Loto din luna martie vor fi atribuite săptămînal — în afara cîștigurilor în numerar — următoarele premii: autoturisme DACIA 1100, MOSKVICI 408, SKODA 1000 M. B. și TRABANT 601; excursii a două locuri pe COASTA DALMAȚIEI cu autocarul (cca. 19 zile) și în UNGARIA și CEHOSLOVACIA (cca 15 zile).

Astăzi mai aveți posibilitatea să participați la tragerea Loto de vineri 20 martie 1970 la care se atribuie premiile de mai sus.

Cu 5 lei puteți participa la toate extragerile cu șanse mari de cîștig.